

Прѣписка-та на Лутера была грамадна. Той, така сжщо, ревностно продължавалъ книжно-то си дѣло — довършилъ прѣводъ-тъ на Св. Писаніе въ 1534, и обнародвалъ нѣколко брошурки и проповѣди, които той счелъ за потрѣбно да напише. Здравіе-то му много ся покварило. Прѣзъ Мартъ и Іуній, 1531, той паднѣлъ тежко боленъ; и на слѣдующѣ-тѣ години явили ся по него твърдѣ опасни признаци, които уплашили приятели-тѣ му. Смърть-та на майкѣ му увеличила страданіе-то му. Прѣзъ Іануарій, 1533, той боледувалъ отъ силно главоболіе и сърдцеболъ. Лѣкаръ-тъ ся боялъ да не бы да му падне дамла, отъ коіж-то той много мжчно бы останѣлъ живъ. Болестъ-та му позаминаѣла, но глава-та му още го мжчала ужасно. При всичко това, той не прѣстанѣлъ да испраца утѣшителны и насърчителны думы на Електоръ-тъ и сынъ му Ивана Фридриха върху прѣговори-тѣ, водимы тогазы между Протестантскы-тѣ князове, за свързваніе-то на единъ съіжзъ, чрѣзъ който да можтъ тѣ да ся защищаватъ задружно срѣщу врагове-тѣ си. Лутеровъ-тъ свѣтъ въ този случай былъ, да ся показва покорность до дѣто е възможно за упазваніе-то на миръ-тъ. Той ся отказалъ да раз-